

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXII. ročník

číslo 4/duben 2016

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.08	společné čtení (<i>J. A. Komenský – Labyrint světa...</i>)
	17.30	ukulele – lekce pro začátečníky
	18.30	mládež
Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	19.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>) Křesťanština (<i>každý 1., 3. a 5. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	14.30	ukulele – lekce pro začátečníky
	15.30	mladší dorost
	15.30	biblická hodina pro maminky s dětmi
	17.00	starší dorost
	23.00	noční modlitební stráž („Ambasáda Boží“, v ruštině)

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

STARŠOVSTVO

ZE STARŠOVSTVA

Staršovstvo se při své 764. schůzi dne 11. 4. 2016 věnovalo běžné agendě, hodnocení sborového shromáždění, nastávajícím akcím, připravované přístavbě a různému.

Sborové shromáždění proběhlo s drobnými organizačními nedostatky. Napříště bude shromáždění součástí bohoslužeb. Děkujeme všem, kdo se zapojili do jeho přípravy a podíleli se na jeho zdárné realizaci.

Opravy v kostele – bude provedena oprava vrchní strany stolu Páně a vymalování stěny za kazatelnu.

Přístavba – po vyřešení posledních problémů (alarmy, odvětrání, žaluzie/rolety) bude zkompletována dokumentace a projektantka připraví podklady pro výběrové řízení na stavební firmu.

Prosíme všechny členy sboru, aby v lásce a štědrosti pamatovali na podporu naší stavby.

jh

Z KALENDÁŘE

- 17. 4. bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně, káže Jaroslav F. Pechar.
- 17. 4. po bohoslužbách následuje tradiční hudební „festival“ členů a přátel branického sboru, tentokrát pod názvem **LutherBrríl**.
- 23. 4. se uskuteční **seniorátní setkání kurátorů**.
- 1. 5. po bohoslužbách bude následovat **sborové odpoledne**, pan Soukup bude provádět zájemce po blízkých jeskyních.
- Následující tři středy (20. 4., 27. 4 a 4. 5.) budou **biblické hodiny** nikoli v našem kostele, nýbrž v kostele u **Martina ve zdi** (Jeroným Pražský). ■

Zápis ze sborového shromáždění

farního sboru ČCE Praha 4, Modřanská 118,
které se konalo dne 3. dubna 2016 v kostele sboru

Sborové shromáždění bylo opakovaně svoláváno v ohláškách a dále v zápise ze staršovstva, který vychází ve sborovém časopise Brána a je rovněž umístěn na webových stránkách sboru. V ohlášeních bylo rovněž připomenuto, že sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu přítomných členů.

zápis pokračuje na straně 17

NAD PÍSMEM

„Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“

Matouš 11,1–6

Dostal jsem v posledních dnech několik smutečních oznámení ... co se za těmito zprávami skrývá bolesti, pláče, slz a smutku ... dítě, mladý chlapec, muž v plném věku.

A pak jsou tady i jiné věci. Desetitisíce lidí umírají hladem, hynou ve válkách, stávají se oběťmi přírodních katastrof ... nelze to ani spočítat. A tisíce lidí jsou mučeny ve věznicích celého světa za svou víru, za svůj postoj obránců důstojnosti člověka; tisíce nevinných lidí.

...

A tak si snad docela dobře dovedete představit Jana Křtitele ve vězení. Už tam sedí několik měsíců, každý den může seknout katův meč. A za co sedí? Za pravdu, kterou říkal. Za to, že si dovolil říci představiteli své země, který přebíral ženu vlastnímu bratrovi, že je hříšník a darebák. Nikdy se příliš nevyplatilo říkat pánům pravdu a nevyplácí se to jistě ani dnes. Proto lidé raději mlčí a čekají, co se bude dít. Ale strkat do něčeho nos, to se nikomu nechce.

Jan tedy sedí v kobce. Venku chodí Ježíš a hlásá, že přišlo Boží království. Jak to, že v Janově kobce se nic neděje? ... Divíte se Janovi, že ve svém čekání posílá k Ježíši s otázkou: „Jsi opravdu Mesiáš? Přinášíš Boží království, změnu?“ To je smysl slov: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? To je Janova otázka: „Je-li v tobě Bůh, jak se můžeš dívat na to, že já, který hlásal Boží království, tady sedím ve vězení?“

Stejná otázka svírá nás a tolik lidí kolem nás. Jak se Bůh může dívat na to, že malá holčička utrpí smrtelný úraz? Jak se může dívat na to, že zemře mladý chlapec? Že odejde muž plný sil, věřící, presbyter a zanechá po sobě ty, kteří ho potřebují? Jak se Bůh může dívat na to, že děti umírají hladem ...

To všechno jsou stejné otázky, jako měl Jan. Jan Křtitel asi ve vězení nepochybuje o Bohu samotném, ale o tom, zda tento Bůh opravdu přichází, zda přichází jeho království. To ho mučí a trápí.

Jak rádi bychom měli odpověď na své tíživé otázky. Vždyť to jsou také vaše otázky a mnozí z vás jste si je proboleli, až vám to propálilo srdce. A přece musím poctivě říci, že je moc těžké dát odpověď.

Jsou křesťané, kteří mají na všechno odpověď hotovou a hned ji vysypou z rukávu. Vše je jim jasné. To ale není dobrý postoj. Na bolest a otázky druhého není dobré dávat odpověď hned. Je třeba do sebe vstřebat bolest

druhého. A na řadu věcí bude dána odpověď až v Božím království a my zde nikdy odpověď mít nebudeme.

A přece se pokoušíme odpovídat. ...

Ježíš nám říká, že tento svět je z veliké části pod vládou satana, knížete temnosti „Stvoření bylo vydáno marnosti“ (Řím 8,20), píše Pavel. Svým hříchem jsme zvolili smrt. Už naši předkové a my tomu ještě pomáháme. ...

Jsme součástí ještě nevykoupeného světa. A s ním neseme i my všechnu marnost a ubohost nevykoupeného stvoření. Proto pláčeme. Proto prožíváme tolik bolesti. Čekáme na zjevení Boží lásky, slávy, na příchod jeho království. A každá bolest a trýzeň, kterou zakusíme, nám má připomenout nedokonalost tohoto světa, jeho marnost, a má nás vést k dychtivé touze po plnosti Božího království. Tam už nebude bolest, křik, pláč ani smrt.

A konečně, všimněme si odpovědi, kterou vzkázal Ježíš Janovi. Ježíš se nerozčílí, že má Jan takové otázky. V církvi se často vůbec ani nedovolovalo vyslovit otázky tohoto druhu – jaká nevěra, jaké pochybování. Ježíš se nerozčílí, nerozzlobí. Ježíš bere naše otázky vážně a naslouchá jim. On nám rozumí, proto se nepohoršuje. Jaký je obsah jeho odpovědi?

„Jane, slepí vidí, hluchí slyší, malomocní jsou očišťováni, chromí chodí, mrtví vstávají a chudým se zvěstuje evangelium. A blahoslavený, kdo se nade mnou neuráží.“ Dobře, to je odpověď. Ale co je to platné pro Jana ve vězení? ...

Několikrát jsem kázal na tento text a mnoho jsem přemýšlel o smyslu Ježíšovy odpovědi. Teď jí rozumím takto: „Jane, ty se ptáš: Už přichází Boží království? Neseš ho, Ježíši, když já sedím ve vězení? Podívej se, Jane, dobře. Vytáhl jsem do boje proti ďáblu a jeho moci. Vyháním demony a uzdravuji lidi, vytrhuji je ze spárů smrti, přináším všem radostnou novinu, že Bůh kraluje a moc temnoty musí ustoupit. Bojuji proti vládě zla a moci temnosti. V tom přichází Boží království. Měj to za znamení.“ ...

Boží království nepřichází s pluky vojsk a se zbraněmi, ale tak, že ve jménu Božím začne zápas proti ďáblově moci. Proti nemoci, proti smrti, proti chudobě, proti hladu, proti opuštěnosti dětí, pro vysvobození opilců, lidí posedlých penězi a slávou, nečistými pohlavními vášněmi.“ Tak přichází Ježíš, tak přináší své království lásky a pokoje.

To je odpověď na naše otázky. Pustit se do zápasu s ďáblem. Co je platné naříkat, že svět je takový a onaký, plný zla a bolesti. Opravdu je takový. Ale my jsme voláni do zápasu proti moci temnosti. Každý z vás je vojákem Kristova vojska. Láska je vaší zbraní, moc Ducha svatého. Každá bolest, kterou prožiješ a uvidíš, tě má volat k modlitbě, k zápasu proti moci ďáblově – na stranu Kristovu. ...

Všechny nás volá Pán Ježíš, když se mu ovšem oddáme, do zápasu proti ďáblu a zlu. ... modlitbou, láskou, vlídným slovem, pomocí, darem uzdravování, zvěstí evangelia, otevřenou rukou, srdcem i domem pro nouzi druhých. Jen nesložme ruce v klín.

*Jan Blahoslav Šourek – na Vsetíně 13. 12. 1987
(dva měsíce před smrtí)*

o knize kázání J. B. Šourka si můžete přečíst v článku Vydávejte svědectví o naději na straně 10

BYLO...

KONCERT ALENY JELÍNKOVÉ – CYKLUS OTČE NÁŠ

Jsme vděční, že jsme se mohli zúčastnit a dlouho vstoje tleskat autorce a dirigentce v jedné osobě i šesti hudebníkům a padesátce zpěváků a zpěvaček. Bylo to úžasné!

s díky 20 diváků z branického sboru

KŘEST

V neděli 10. 4. 2016 byl pokřtěn a přijat do sboru **Tomáš Jan Otáhal**.

NAROZENÍ

V pondělí 7. 3. se narodil Šárce a Tomášovi Růžičkovým syn **Lukáš**.

Ve čtvrtek 7. dubna se narodila Elišce a Milanovi Barešovým dcera **Jitka**.

IRÁČTÍ KŘEŠŤANÉ V PRAZE

V pondělí 21. 3. 2016 se v našem kostele konaly děkovné ekumenické bohoslužby. Spolu s velkým množstvím zástupců různých církví, církevních organizací a organizátorů se bohoslužeb zúčastnilo i 15 iráckých křesťanů, kteří po předchozím hledání útočiště v křesťanských čtvrtích a utečeneckých táborech v kurdském Erbilu, strávili první noc v České republice – v Braníku. Bohoslužba byla v češtině; na plátno v čele kostela byly promítány čtené texty a modlitba Páně v arabštině.

Bylo to setkání ekumenické a mezinárodní. To se projevilo názorně při vystoupení Dana Drápala, který za nadaci Gen 21 hovořil o jednáních, předcházejících příjezdu skupiny. Mluvil anglicky, Iráčan to překládal do arabštiny a Japonec do češtiny.

Po oficiální části byla pro cizí hosty připravena v apsidě večeře, pro ostatní v malém sálku občerstvení.

Vzhledem k dobré práci organizátorů, bylo možno v dalších dnech plnit podmínku ministerstva vnitra a zajistit 24 hodinové služby v hotelu. Jako dobrovolníci se hlásí členové různých církví (včetně nejméně sedmi členů našeho sboru) a obětavě se střídají většinou v dvouhodinových směnách. Díky dobré komunikaci prostřednictvím hromadně rozesílaných e-mailů, se daří velice rychle sehnat nejen další dobrovolníky na doprovod na různá jednání, k lékaři, na přestěhování některé rodiny apod., ale i chybějící elektrospotřebiče – ledničku, pračku a další předměty.

Plán na přestěhování dalších skupin, připravených k odjezdu z Erbilu, narušil odjezd 25 Iráčanů ubytovaných v Okrouhlíku, do Německa. Tento nezodpovědný krok přispěl k tomu, že projekt Gen 21 byl českou vládou zastaven. Iráčtí křesťané, kteří již jsou v ČR, v projektu i nadále zůstávají. Prohlašují, že jsou zde spokojeni a nemají v úmyslu z naší republiky odejít. Pražské skupině byl 6. 4. udělen asyl. Všichni bydlí i nadále v hotelu v Braníku, 24 hodinová služba dobrovolníků pokračuje. Dopoledne probíhá intenzivní výuka češtiny, děti nastupují do školy. Podmínkou je, že s nimi bude ve třídě asistent. I na tuto službu jsou potřeba dobrovolníci, stejně tak jako na péči o další čtyřčlennou rodinu a jednu samostatnou ženu, které byly převezeny z Moravy do Prahy a ubytovány na Žižkově.

Dan Drápal napsal článek „Proč se to nepovedlo“, ve kterém rozebírá, proč asi skupina z Okrouhlíku uskutečnila svůj záměr „že chce do jiné země“.

Skupině po dlouhých rozhovorech předal do arabštiny přeložený dopis s varováním, že jejich rozhodnutí může být velmi nebezpečné.

Na konci článku píše, že před týdnem svému synovi řekl:

„Každou situaci, ať už příjemnou či nepříjemnou, ber jako příležitost ke zjevení. Bůh Ti skrze tuto situaci možná něco zjevuje. Může to být něco o Bohu samotném, může to být o Tvém srdci, může to být o konkrétním člověku nebo o lidech obecně.

To, co jsem mu radil, jsem v úterý sám zakusil. Vracel jsem se z Okrouhlíku a myslel jsem na Boha. Jak to asi vnímá, když nám připravil všechno k dobrému životu a dal nám to darem, a my se chystáme udělat rozhodnutí, kterým o vše to dobré přijdeme! Nevěříme Bohu, který nám ve svém slově ukazuje cestu k životu, a dáme přednost nějakému našeptávači! Bůh nám posílá a posílá své proroky, ale my jsme si jisti, že to víme všechno nejlíp. A myslíme si, že si dál můžeme jít svou cestou, ale Bůh vidí dál než my a ví jasně, že nás čeká katastrofa! A přitom nás miluje a trápí se nad našimi hloupymi rozhodnutími...“

RČ

PAŤIV – ÚCTA

Není sice v kalendáři, ale přesto si jej mnozí lidé připomínají, jako „MEZINÁRODNÍ DEN ROMŮ“.

Co se v ten den 8. 4. roku xy stalo, již asi nikdo neví, ale jedno je jisté: Tento den by neměl být opomíjen stejně, jako „den matek“, „den svatého Valentýna“, nebo „den osvobození“. A my – nejen Romové – jsme si jej v jeho předvečer připomněli česko-romskou nebo romsko-českou Bohoslužbou, jak chcete, ve čtvrtek 7. dubna v husitském sboru na Žižkově.

Když mne její organizátoři požádali, abych na oné Bohoslužbě promluvil na téma „PAŤIV – ÚCTA“, neváhal jsem.

Zvláště, když mi vodítkem byla slova písně:

Kaj o lačhiben, kaj jekh avres kamel.

Kaj o lačhiben, odoj hin o Del,

kteou známe spíš jako „Ubi caritas“.

Pavel Sivák

Patív

Mám-li tu, bratři, sestry a milí přátelé, hovořit o úctě, nemohu mluvit o ničem jiném, než o lásce.

O lásce, která se nepřetvařuje. O lásce, která nehledá svůj prospěch, jak o tom píše apoštol Pavel v *prvním listu do Korintu*. O lásce, která upřednostňuje „Ty“ před „já“.

Ano, o „Lásce“, která se sklání ke každému z nás, a to bez jakékoli výjimky!

„Vám dávám nový příkaz svůj, lásku mějte jedni druhým. Jako jsem miloval já vás, lásku mějte jedni k druhým,“ zpívá se v jedné z písní evangelického faráře Heryána. A taky v jedné latinské písni, kterou budeme dnes také zpívat, se zpívá: „*Ubi caritas et amor, Deus ibi est.*“ A v tom je ta největší úcta – patív! Žít svůj život v lásce. V lásce jedni k druhým. Prokazovat svou lásku tím, že budeme ctít nejen své rodiče, jak nás k tomu nabádá nejen jedno z příkázání desatera, ale i sám Ježíš, když říká: **„Miluj Pána Boha svého z celého srdce svého a miluj bližního svého, jako sebe samého.“** Ano i toho otravného souseda vedle mne.

Ne uctívat, to patří Bohu, Kristu a Duchu svatému, ale ctít. Jinak řečeno, mít ve vážnosti.

A teď bratři sestry a milí přátelé, to nejdůležitější. Aby se Láska Boží a úcta mohly projevit naplno, musíme se za ni modlit. Ano, je jen na nás, abychom na svých každodenních modlitbách předkládali svému Bohu tento svět. Respektive sebe. Abychom se přimlouvali jeden za druhého.

Mysleme tedy na to, až budeme zpívat onu píseň v latině „Ubi caritas“, je-

jíž překlad zní: „Kde je dobrota a láska, tam je také Bůh“.

Protože jak v jednom ze svých kázání řekl jeden velmi moudrý farář: za koho se modlíme, na tom nám záleží.

Amen

VYDÁVEJTE SVĚDECTVÍ O NADĚJI

V loňském roce vydal Michal Šourek knihu „Vydávejte svědectví o naději“ jako vzpomínku na svého otce Jana Blahoslava Šourka „Blážu“. Je to sborník kázání a dalších textů, které J. B. Šourek napsal v době své těžké nemoci, během několika posledních týdnů života.

BLÁŽA

Jméno známé (stejně tak jako „Kája“ [Trusina]) všem mým současníkům, kteří se někdy zúčastnili evangelických brigád – jedné z mála aktivit evangelické mládeže oficiálně povolených.

Jan Blahoslav Šourek se podílel na organizaci a vedení těchto brigád od svých 19 let – od roku 1953 do roku 1982, tj. 30 let. Pro mladé lidi to byla tehdy úžasná příležitost strávit týden nebo čtrnáct dní v přírodě, poznat další mladé evangelíky, zúčastnit se ranních a večerních pobožností i Večeře Páně na konci turnusu. Na brigádách byla uzavřena mnohá dlouholetá přátelství, trvajících podnes. Společná práce prozradila o lidech mnohem víc, než rozhovory v klubovně nebo při výletech.

V knize jsou popsány jednotlivé brigády, jejich přednosti i zádrhely. Mnohé tehdy téměř neřešitelné problémy (např. hledání organizace, pod jejímž jménem by bylo možné brigádu uskutečnit) jsou pro dnešní mládež asi nepochopitelné. Řešení vztahových otázek – např. vzniklých partiček kamarádů uprostřed širšího kolektivu, nebo prohřešků proti řádu – je aktuální i dnes. A dopis pro vedoucí brigád by si měli přečíst i dnešní vedoucí táborů.

KÁZÁNÍ

V knize je třináct posledních kázání faráře Šourka. Některá byla pronesena v kostele, jiná jen ze záznamu natočeného u lůžka. Až člověku běhá mráz po zádech, když čte tato kázání plná příkladů lidí, kteří žili tím, čemu věřili, i osobních výpovědí.

Z KÁZÁNÍ „VYDÁVEJTE SVĚDECTVÍ O NADĚJI“:

„... Prožil jsem sám na sobě, co to znamená, když ztrácíte jednu lidskou naději za druhou. Naději, že vám vlastně nic není a že ta chřipka, kterou máte, zase přejde. A potom ztratíte naději, že to není tak moc vážné. A pak ztratíte naději, že to možná vážné je, ale že je pořád možný dobrý lékařský zákrok. A pak se octnete v situaci, kdy pochopíte z řečí svých přátel, že už dohromady nemáte žádnou lidskou naději, že se nedá nic dělat.

... Naděje je to, co odlišuje člověka, který věří. Když všechny naděje padnou a vy stojíte před otázkou, a ta otázka byla položena také mně ... Je v Bohu tvá nejhlubší naděje?“ Co potom? Já si v té chvíli říkal stále znovu a znovu slova písně, kterou jsem si nechal do nemocnice opsat: ...Kristus má klíč mých dalších dnů, ó jak jsem rád. Vždyť kdyby jiný vládl jim, neb Pán je svěřil rukám mým, mně hrozí pád.

Co zítřek nese, nevím dnes – a pokoj mám. Když otevře den nový zas, hned v branách jitra slyším hlas: Vždyť nejdeš sám.

Že zrak mdlý nezří budoucnost, v tom klid je můj: spíš cítím ruku vodící a slyším hlas mě tišící: Jen důvěřuj.

Já nevím, kam mne povede. Než tolik vím: On pečlivě bdí nade mnou a jemu všechnu starost svou já svěřit smím.

Ó Jezu, to mi stačí vždy, já šťasten jsem, že klíče všeho máš ty sám. Já proto se tak dobře mám na srdci svém.

...

Jestli jste uvěřili, dostali jste naději a ta naděje z vás září. A jestli jste v Krista neuvěřili, učinite tak. Vždyť Ježíš na vás čeká. Chce vám dát naději. Jste svědectvím a máte být svědectvím o naději, že Kristus má poslední slovo, že ďábel a hřích poslední slovo nemají. O naději v živém Bohu, který může činit zázraky a který je činí. O naději v nebeské království, které zakoušíme již tady, a někdy tak mohutně a mocně, ale které plným jassem září před námi...“

V knize jsou také nedopsané vzpomínky na dětství a mládí v Hrubé Lhotě a v Šumperku a velice zajímavé poznámky a poznatky k letniční historii v Nejdku.

RČ

ŽENU STATEČNOU, KDO NALEZNE?

Je to v posledu dobrý evangelický zvyk, že sedáváme v kostele na stejných místech – stačí mrknout vpravo, mrknout vlevo a víme, že nám tu někdo chybí a jen doufáme, že důvodem není nemoc.

Tak jsem také zaznamenala, že před mým odjezdem mimo Prahu zůstala dvě místa v poslední řadě vlevo volná; tam totiž už léta bylo oblíbené místo manželů Nistorových.

I když počítáme s konečností života, přece nás odchod někoho milého, blízkého zasáhne, zvlášť když je nečekaný. Smrt je zlá, není to ta dobrá kmotřička

Smrt z pohádek, jak v kázání ve zbraslavském hřbitovním kostelíku řekl náš bratr farář, jehož kázání bylo rodinou i ostatními přítomnými přijato s velkou vděčností.

Na titulní stránce programu bohoslužeb je krásná fotografie sestry Márii Nistorové s úsměvem, který znal každý, kdo se s ní vítal alespoň podáním ruky. A uvnitř dvojlistu jsme měli možnost seznámit se s jejím podrobným životem během. A mě při četbě napadl verš z Přísloví „Ženu statečnou, kdo nalezne? Je daleko cennější, než perly.“ Doma jsem si celý ten oddíl z Přísloví 31,10–31 přečetla a zdálo se mi, že každý z těch veršů svědčí o jejím životě. Nad hrobem na zbraslavském hřbitově zazněla na přání bratra Nistora slovensky zpívaná píseň „Krásnou vlast připravil pro svůj lid milý náš Spasitel na nebi...“ a nadějně, až jásavě zněl refrén: „Krásnou vlast na nebi připravil pro věrné Spasitel.“

Ještě jednou jsme se směli s nejbližšími setkat, a to při krátkých bohoslužbách ve středu 6. 4. v 17 hodin v kostele. Několik členů sboru, kteří se setkání účastnili, si trochu se smutkem uvědomovali, že ještě máme co zlepšovat ve vzájemném poznávání se, aniž bychom se někomu vnucovali. Činorodý, láskyplný a mnohdy přetěžký život sestry Nistorové nás mohl v mnohém obohatit.

Středeční vzpomínka v kostele přešla plynule do velmi milého setkání ve sborové místnosti, kde nám s velkou laskavostí bylo nabídnuto výborné pohoštění.

Jsmo velmi rádi, že bratr Nistor nezůstane sám, má kolem sebe milující děti a vnučata a věřím, že i v branickém sboru se bude nadále cítit dobře.

D. Rut Nývltová

PODĚKOVÁNÍ

Pozůstalí po ing. Márii Nistorové děkují tímto členkám a členům Branického sboru za jejich účast na posledním rozloučení v kostele Sv. Havla na Zbraslavi. Svojí přítomností nám pomáhali zmírnit naši bolest.

Zvláště děkujeme paní Nývltové za to, že dokázala tak narychlo zorganizovat skupinku pěveckého sboru, který svým zpěvem vytvořil důstojnou atmosféru. Velice si vážíme pomoci pana faráře Pechara v těžkých chvílích, když navštívil umírající v nemocnici, udělil jí pozhřevání a nám poskytl útěchu Božího slova.

manžel, dcera a syn s rodinami

POMÁHÁME PŘÍSTAVBĚ

Jak to vlastně začalo?

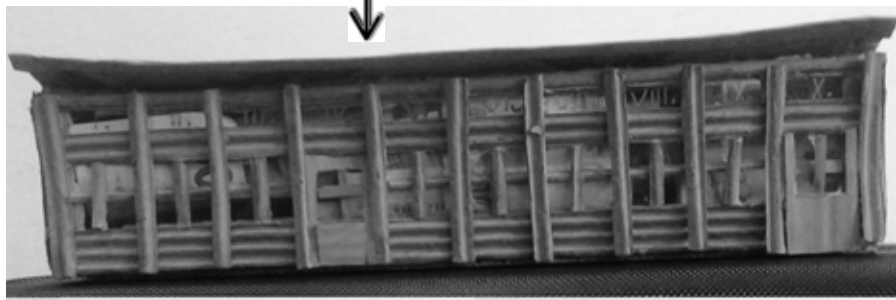
Nejstarší členka našeho sboru – Marulka Hrbková – přišla s nápadem, jak udělat předvelikonoční radost členům sboru a zároveň pomoci přístavbě. Začala háčkovat velikonoční dekorace, spolu s dalšími sestrami malovaly vajíčka, vyráběly panenky, slepičky a kuřátka, s tím, že v neděli po bohoslužbách je na výstavce nabídnou zájemcům, aby si vybrali něco pro potěšení za dobrovolný příspěvek.

Já jsem oslovila Magdu Slabou s žádostí, aby se mladé sestry připojily bazárkem oblečení, knih a domácích potřeb.

Sestra Dagmar Evaldová uskutečnila svůj nápad vyrobit maketu pavilonu, která by sloužila jako pokladnička. Půjčila si plány, měřila, počítala, stříhala a lepila.

A výsledek? V pokladničce ↓ bylo naskládáno neuvěřitelných 6 500 Kč!

Všem organizátorkám i štědrým dárcům patří upřímný dík.

Jarka Pecharová

VELIKONOČNÍ VÝPRAVA

malého dorostu

se konala tradičně v polabské vesnici Bratronice. Název výpravy zněl: „*Mise Jeruzalém*“. 14 dětí (4–12 let), 2 praktikanti a 2 dospěláci se stali speciální vojenskou jednotkou, která měla pomoci ubohým obyvatelům Jeruzaléma v obraně proti obléhajícím babylonským vojskům. Děti dostávaly „denní rozkazy“, se kterými si zdárně poradily, a nakonec dostaly i svou odměnu (vojenský žold).

A co všechno jsme si vyzkoušeli a zažili? Šifrování, terénní hru „Osadníci“, bitvy o vlajky, výlet do skanzenu, profesionální improvizální divadelní představení, výrobu pomlázek, pečení perníčků, táborák, noční hru...

Biblické programy se týkaly Velikonoc a byly spojené s výtvarnými a dramatickými technikami. Novinkou se stala výtvarná technika – frotáž – pomocí které děti vyrobily obrázky ke křížové cestě (můžete je obdivovat na stěně v apsidě). Jedním z úkolů v rámci biblických programů bylo dramaticky ztvárnit události Velikonoční neděle, ovšem přenesené do dnešní doby. Tak jsme se setkali s Marfušou, Jožkou, levitujícím lékařem, mrazícími boxy v mrakodrapech nebo Marií Magdalenou u hrobu, volající mobilním telefonem učedníky. ☺

V poslední bitvě o svobodu Jeruzaléma děti plnily různé disciplíny a získávaly tak klíče, časové jednotky (žufany a špetky) a nakonec indicie – uhodly heslo a dále bojovaly o získání co největšího počtu platidel (Bratronických chechtáků). Za získané chechtáky si pak nakupovaly své odměny. Děti závodily ve znalostech Bible, uzlování, poznávání stromů a květin, šifrování, mrštnosti, síle, střelbě ze vzduchovky, lezení na strom, navigování nevidomého, odvaze, paměti...

Velkopáteční večer byl vyplněn absolvováním křížové cesty, kdy jsme s křížem, kytarou a petrolejkou procházeli vesnicí a probírali celý Velikonoční příběh, ukazovali si dětské vlastnoručně vyrobené obrázky (technikou frotáže), zpívali písně, u každého zastavení děti dostaly určitý předmět vztahující se k dané události. Atmosféru doplňovala tma a slabý dešť.

Výprava proběhla v dobré bojové náladě, děti si ji, myslím, užily. Děkujeme Pánu Bohu, že se nikomu nic nestalo, přestáli jsme nepřízně počasí a prožili krásný společný čas. Děkujeme také našim praktikantům (Jakubovi Odlasovi a Tomovi Plhákovi) za skvělou pomoc a Leošovi a Markétě Pospíšilovým za poskytnutí zázemí statku, technických služeb a naturálií. ☺

Adéla Bedrníková

Poznámka redakce:

Divili jsme se, jak při rodinných bohoslužbách děti uměly odpovědět na všechny otázky, které jim J. F. Pechar postupně předkládal. Teď se z článku dozvídáme, jak dobrou přípravu děti měly během velikonoční výpravy.

PRŮKOPNÍKEM

Velikonoční výprava staršího dorostu

Když jsme ve čtvrtek ráno nasedali do autobusu, výletníci ještě netušili, kde je jejich cíl cesty. Když však vystoupili a spatřili ponuré jáchymovské nebe, pochopili, že tentokrát výprava nebude žádná legrace. Brzy jim bylo vysvětleno, že fara, kde budou až do pondělí ubytováni, je vězení a oni tudíž vězni. Česká republika trpí pod nátlakem léku Hepinu, který sice povzbuzuje mysl, zároveň se na něm ale tvoří závislost s fatálními následky. Vědec Gavrilovič se pokusil vytvořit nový, lepší lék, ale spiklenci, kteří z vdejších účinků Hepinu samozřejmě vydělávali nepředstavitelné peníze, ho umlčeli a pro jistotu odsoudili k pěti letům v jáchymovském vězení. A my mu chceme pomoci.

První den se uvěznění seznamovali s vězeňským životem a řádem, předávali si zašifrované vzkazy a ve volném čase jim byla povolena i nějaká ta hra. Uprostřed noci se ale zoufale pokusili o útěk a proto je v pátek ráno čekala tvrdá rozcvička.

Při správné vězeňské snídani zaslechli Gavriloviče a jiného trestance, jak si povídají o plánu na výrobu nového léku. Gavrilovič potřebuje minerál se specifickými vlastnostmi, aby mohl lék vyrobit a ejhle! Podobný minerál se prý nachází tady v okolí! Vězni se ho tedy tajně vydávají hledat. O poledním klidu barví vajíčka, která pak odpoledne zaujímají místo minerálů. Ty jsou konečně nalezeny a vajíčka mohou být sněžena.

V sobotu je Gavrilovič připraven na další pokus o útěk. Minerály už má, teď se potřebuje vrátit domů a dokončit práci. Dopoledne proto společně s výletníky plánují a po obědě vyrážejí.

Výcházkovým krokem dojdou až na Popov, kde se zastaví.

Snad za to mohla jejich neopatrnost při útěku, snad je strážní zaslechli, když se domlouvali. Z křoví znenadání vyskakují ozbrojenci, svážou a zatknou uprchlé vězně a vedou je zpět do Jáchymova. Další útěk překažen.

Nedá se nic dělat. Je nutné lék vyrobit ve vězeňských podmínkách. V neděli se tedy trestanci vloupou do skladu a ukradnou všechny zbývající věci, které potřebují. Po povinných vězeňských bohoslužbách, vedených farářem Bobem, se konečně pustí do kutění. Trvá to dlouho a je to úmorná práce, několikrát musí své pokusy opakovat, ale nakonec, sláva, lék je vyroben!

V pondělí ráno jsme všichni povzbuzení úspěchem natolik, že vymyslíme geniální plán útěku, tentokrát už třetí. Získáváme si přízeň jednoho z hlí-

dačů a ten nám slibuje, že nás propašuje jako mrtvé ven. Doufáme, že slib dodrží. Rozdělujeme se na dvě skupiny, jedna si jde užívat pohanských velikonočních radovánek a druhá uklízí cely. Před polednem balíme poslední věci a hurá pryč.

„Nezdá se ti, že se tenhle hejbnul?“

„Ne, kašli na to, pojď, ať už máme tu šichtu za sebou.“

A takto se dostáváme ven. Česká republika je zachráněna!

Anna Gwen Procházková

foto z výpravy na titulní straně

dokončení článku ze strany 3

Zápis ze sborového shromáždění

farního sboru ČCE Praha 4, Modřanská 118,
které se konalo dne 3. dubna 2016 v kostele sboru

O těchto nedělích byl rovněž vyložen seznam členů s hlasovacím právem a jednací pořad zasedání a účastníci bohoslužeb byli na obojí upozorněni.

Přítomno bylo 61 členů s hlasovacím právem. Při prezenci se přítomní členové s hlasovacím právem podepsali u svého jména v seznamu členů s hlasovacím právem. V průběhu shromáždění několik členů odešlo.

Shromáždění bylo zahájeno písní a modlitbou kazatele sboru Jaroslava Pechara.

Předsedou sborového shromáždění byl jednomyslně zvolen kurátor sboru David Slabý.

PROGRAM:

- 1) Oznámení a schválení jednacího pořadu (David Slabý). Pořad byl schválen.
- 2) Volba zapisovatele, verifikátorů a skrutátorů. Zapisovatelem byl zvolen Jiří Holý, verifikátory Jakub Drápal a Tadeáš Friedrich, skrutátory Michaela T. Mazná a Marek Pospíšil.
- 3) Zpráva staršovstva o životě sboru v roce 2015. Přečetl Jan A. Dus.
- 4) Zpráva o hospodaření sboru v roce 2015. Přečetl Pavel Novotný.
- 5) Zpráva revizorů hospodaření. Přečetl Jan Winkelhöfer.

- 6) Návrh rozpočtu na rok 2016. Přednesl Pavel Novotný.
- 7) Diskuse k předneseným zprávám. Několik dotazů zodpověděl bratr Novotný.
- 8) **Návrh usnesení:**
Sborové shromáždění schvaluje staršovstvem předložené a na sborovém shromáždění přednesené dokumenty a návrhy:
 - a) zprávu o hospodaření sboru za rok 2015;
 - b) účetní závěrku za rok 2015;
 - c) rozpočet hospodaření sboru na rok 2016.
- 9) Hlasování o přednesených zprávách. Zprávy byly přijaty 54 hlasy přítomných. Usnesení bylo schváleno.
- 10) Volba nových revizorů účtů. Byli zvoleni Pavel Novotný, Jan Winkelhöfer a Ladislav Žilka.
- 11) **Všeobecná diskuse:**
Zazněly připomínky (s. Drápalová st., s. Jelínková ml., s. Pecharová st., b. Bucki) k omšelému prostředí kostela. Měl by být přitažlivý i vnějškově. B. Čujan vyzval k obsazení role královny Žofie v připravovaném kvízu. B. Jirásek vyzval staršovstvo k hledání náhrady za sbormistryni R. Nývltovou. Na připomínky reagovali současný i bývalý kurátor b. Slabý a b. Drápal. Hlavním současným úkolem je stavba pavilonu a poté přestavba části interiéru kostela. Dále bude třeba rekonstruovat topení. Je třeba připravit celkovou koncepci přestavby. Staršovstvo vítá konkrétní kritické podněty. B. kazatel Pechar oznámil, že u vchodu do kostela bude kniha přání a stížností.
- 12) Shromáždění bylo zakončeno Modlitbou Páně (bratr Pechar) a písní.

Zapsal: Jiří Holý

Verifikovali: Jakub Drápal a Tadeáš Friedrich

Předseda sborového shromáždění a kurátor: David Slabý

OBSAH 4/2016

Vítejte	2
Staršovstvo a sborový program	3
včetně zápisu ze sborového shromáždění	
Nad Písmem (Mt 11,1–6)	4
z knihy J. B. Šourka (viz článek na straně 10)	
Bylo	6
koncert, křest, dvě narození	
Iráčtí křesťané v Praze	7
Pařiv – úcta	8
Mezinárodní den Romů a kázání Pavla Siváka	
Vydávejte svědectví o naději	10
o knize J. B. Šourka	
Ženu statečnou, kdo nalezne?	11
rozloučení se sestrou Nistorovou	
Pomáháme přístavbě	13
Velikonoční výprava malého dorostu	14
Průkopníkem – velikonoční výprava staršího dorostu	16
Zápis ze sborového shromáždění	17
dokončení ze strany 3	
Obsah a tiráž	19

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXII. ročník, číslo 4/duben 2016

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Na obálce: Velikonoční výprava staršího dorostu

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,

příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz.

Pavel ŠPORCL

Benefiční koncert pro Diakonii Praha

*Pocta Bachovi
a Paganinimu*

Foto: Lenka Hatosová

11. května 2016 od 19.30 hod.

kostel ČCE Praha-Vinohrady, Korunní 60

Vstupné 350 Kč, 250 Kč a 150 Kč (k stání)

Rezervace vstupenek:

· vstupenky@diakonie-praha.cz

· tel.: 739 246 347

· knihkupectví Kalich, Jungmannova 9, Praha 1, otevřeno po-pá 9-18 hod.

Více informací na FB: www.facebook.com/nase.diakonie.praha